

Ne írjuk le Kaczyńskit!

VISSZHANG - LVII. évfolyam, 15. szám, 2013. április 12.

„A lengyeleknek (...) két év is elég volt, hogy megtörjék a Kaczyński ikrek elszabadult uralmát” – írja Bruck András a magyar politikai helyzetről szóló keserű, de pontos elemzésének egy mellékes mondatában (*Magyarország csendes, ÉS*, 2013/13., márc. 29.). Szeretném árnyalni ezt az elterjedt nézetet.

Lech Kaczyński köztársasági elnök uralmát nem törte meg senki. Majdnem kitöltötte öt éves ciklusát, fél évvel annak lejárta előtt érte a 2010. áprilisi végzetes repülőszerencsétlenség. Az időszak második felében sikeresen keserítette meg a neki nem tetsző kormány és parlamenti többség életét rendszeres vétóival és alkotmányos hatáskörét időnként túllépő önfejűsködéseivel. Jarosław Kaczyński pártjának 2005. őszi választási győzelme után előbb egy másodvonalbeli politikusra bízta a miniszterelnökséget, majd a következő évben átvette, és a többség megteremtése érdekében koalíciót kötött két szélsőséges kis párttal. Ebbe és több más dologba valóban gyorsan belebukott, a 2007. őszi előrehozott választások óta ellenzékben van. Ez örvendetes, semmi kétség, csak az a baj, hogy pártja minden felmérés szerint a mostani vezető kormánypárt nyomában liheg, támogatottságukban alig van különbség. Ma már minden negyedik lengyel elhiszi, hogy az államfő és kísérete három éve merénylet áldozata lett, Tusk lengyel és Putyin orosz miniszterelnök (akkor az volt) összeesküdött a nemzet érdekeiért keményen kiálló lengyel elnök meggyilkolására. Közben Tusk mérsékelt és demokratikus jobboldali pártját belső ellentétek szaggatják. Vagyis ne legyenek illúzióink: Kaczyński – vagy esetleg a pártja nélküle – visszatérhet a hatalomba.